

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

V. De Paulo Episc. Constantinopolitano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

cerunt, Gregorium nomine. Qui cum A per sex annos instar ferae belluae gregem omni crudelitate vastasset, poenas tandem improbitatis suae dedit, ab ipsis quibus misere discerptus. Athanasius vero ad Constantem profectus: Constantinus enim qui inter fratres natu maximus fuit, in acie perierat: Arianae factionis infidias corameo deploravit, & Apostolicam fidem bello appeti conquestus est. Simul patrem suum ei in memoriam revoeavit, & magnam Synodum quam ille convocaverat: & quemadmodum ea quae ab Episcopis conscripta fuerant, ille, utpote eorum particeps, lege lata confirmavisset. B Haec cum lamentis profectus, Imperatorem ad patris sui aemulationem excitavit. His enim auditis, statim ille ad fratrem litteras dedit, quibus eum hortabatur, ut paternae pietatis hereditatem integram atque inviolatam custodiret. Etenim ille cum imperium pietate sua constabiliisset, & Romanorum tyrannos devicerat, & omnes in circuitu Barbaros sub ditionem suam redegerat. His litteris adductus Constantius, Orientis atque Occidentis Episcopos iussit Serdicam convenire: est autem Serdica urbs Illyrici, metropolis provinciae Daciae. Nam & alia multa Ecclesiae mala suberant, quae Syro-dicam curam ac medelam depolce-
rent.

CAP. V.

De Paulo Episcopo Constantinopolitano.

QUIPPE & Paulum Constanti-
nopolitanum Episcopum, rectae
fidei acerrimum defenforem, Arianae
tanquam seditionis auctorem accusa-
verant; aliis quoque criminibus adje-
ctis, quae adversus verae pietatis praeco-
nes solent confingere. Verum populus
cum Serdicam abduci tum quidem
passus non est, cum adversariorum in-
fidias metueret. Paulo post vero Ari-
ni, cum levissimum Imperatoris ani-
mum in sententiam suam traxissent,
Paulum urbe Regia expulerunt, & Cu-
cusum relegarunt. Id exiguum oppidum
est, olim quidem provinciae Cappado-
ciae; nunc vero Armeniae secundae at-
tributum. Sed rerum omnium pertur-
batores nequaquam id sibi sufficere ex-
istimarunt, quod Paulus in solitudine
moraretur. Missis enim cruentae volun-
tatis suae ministris, violenta morte eum

ποιμήν ὁ ἐπέστησεν γενόει ὁ τῆς ὄνο-
μαλῆ. ἕξ ἔτη ἡ θηρῶν ἀγέλιον ὠμότερον τῆ
ποίμνη χρησάμενος, δικας ἐπέσει τῆς ποιηρίας,
ὑπὸ ἀνίων πικρῶς διαφθαρείων ὡς θάτων.
ἀθανάσιον ὁ πρὸς κωνσταντα ἀφικόμενον
κωνσταντῖνον γὰρ ὁ πρὸς εὐταλῶν πολέμῳ ἐ-
τεθνηκὶ τῆς δερσανικῆς Φάλαγγος τὰς Ἰπ-
βελὰς ἀπώδυσεν, καὶ τὸν κτλ τῆς ἀποστολικῆς
πίστεως ὠλοφύρετον πόλεμον καὶ ἔτε πατρός
ἀνέμνησε, καὶ τῆς σωδοῦς τῆς μεγίστης, ἡ
ἐκείνου συνέλεξε καὶ ὡς τὰ παρ' ἐκείνων
γραφέντα, ἔσυνεδρεῖσιν κοινῶν, ἐκράτυνε νό-
μῳ. τοιαῦτα ποτιώμενον, εἰς τὸν πατρῷον
ζηλον τὸν βασιλέα διήγαγε παραυλικά γὰρ
τέτων ἀκέσας, ἐπέσει φλετῶ ἀδελφῶν, ὡς
ἀνίων τῆς πατερός δυσεθείας ἀσυλον φυλαξί-
τον κληρον καὶ ἐκείνος δυσεθεία τὴν βασιλέ-
αν κραίυνας, καὶ ἐδὴ ῥωμαίων τυράννας κατ-
έλυσεν, καὶ ἐδὴ ἐν κύκλῳ βαρδάρης ὑπέτα-
ξε. τέτοις πρὸς τοῖς γράμμασιν ὁ κωνσταν-
πῶν, ὡς ἐξέλεξεν εἰς τὴν καρδικὴν, ἰλλυρικὴ
ἡ αὐτὴ πόλις, ἔσδακῶν ἔθνας μητροπόλις καὶ
ἐδὴ τῆς εἰώας καὶ τῆς ἐσπέρας συνδραμῆν
ἐπισκόπος. πολλὰ γὰρ καὶ ἕτερα τῆς ἐκκλησί-
ας παθημάτων, τῆς συνοδικῆς θεωρείας ἐ-
δέτο.

Κεφ. ε'.

Περὶ παύλου ἡνωμένου ἐπισκόπου κωνσταντινουπόλεως.

ΚΑΙ γὰρ παύλον κωνσταντινουπόλεως ἡ ἐπί-
σκοπος ἡ ἐδὴ, ἰων ὀρθῶν προκινδυνεύων
δομάτων ὁ τῆς δερσανικῆς μετὰ ληχότες νόσε
ἐγράψαντο, ὡς σασεως δερσανικῶν καὶ ἀλλὰ πᾶ
πρὸς τῆς, ἀσυκοφανίειν εἰώθασιν τῆς δυσεθεί-
ας τῆς κήρυκας ἀλλὰ τῆς τὸν τὴν καὶ τὰ ἐπὶ
εἰασεν ὁ λωὸς εἰς τὴν καρδικὴν ἀπαχθῆναι, τὰς
τῶν ἐναντίων ὀρθῶν δῆσας ἐπέβελας, μικρὸν ἡ
ὑς ἔργον τὴν κερδοτάτῳ ἔσ βασιλέως ὡς ἀπά-
σαντες γνώμην, τὴν βασιλευσῆς ἔσ ὡς ἐρ-
κισαν πόλεως μετὰ κισαν ἡ εἰς κερκισον. πόλις
ἡ αὐτὴ μικρὰ, πάλαι μὴν εἰς τὸ καππαδο-
κῶν ἔθνος τελεσσα, νῦν δὲ γετῆ δερμανία τῆ
δολιέρα συναριθμεθῆναι ἀλλ' ὅσα ἀπέχεσθε
τοῖς πᾶσι κηκῶσιν ἡ ἐν ἐρημίᾳ ἔσ θαυμασίᾳ
παύλε διατεθεί. πρὸς μὴν ἰων γὰρ τῆς μισαφό-
νης γνώμης τῆς ὑπεργῆς, βιαίᾳ θανάτῳ
παρῆ-

παρέδοσαν. καὶ τὸ τοῦ ἡμᾶς ὁ θείος ἐδίδαξεν
 ἀθανάσιον, ἐν τῇ αὐτῆς οἰκίᾳ Φυγῆς
 διπολοῦν καὶ ταῦτα παρὰ θεοῦ. τὸν γὰρ τῆς
 κωνσταντινουπόλεως παῦλον τὸν ἐπίσκοπον διώ-
 ξαίτες καὶ εὐεργέτες, παρὰ φανῶς διπονηθῆναι
 πεποικασιν ἐν τῇ λεγομένῃ κωνσταντινουπό-
 λεως, δὴ μιονεργηκότες εἰς τὸ Φίλιπ-
 πον τὸν γυμνασιάρχον. ὡς γὰρ καὶ τῆς αἰρέ-
 σεως αὐτῶν προσάτης, καὶ τῶν πονηρῶν βε-
 λδομάτων ὑποκρίτης. τοιαύτας μαιφο-
 νίας ἢ δόξας βεβλάστηκεν βλασφημία, τῇ
 γὰρ καὶ τὸ μονογενῆς λύθη, συμβαίνῃ τὰ καὶ
 τῶν ἑκείνου θεραπόνων τολμήματα.

Κεφ. 5.

Περὶ μακεδονίου καὶ τῆς ἐπ' αὐτῷ εὐσεβείας αἰρέσεως.

Ἀλλὰ τὸν ἔτι τὸ θανάτω, μᾶλλον
 ἢ τῇ τῶν θρανῶν ἀπαρτίᾳ βα-
 σιλεία, μακεδόνιον ἀνὴρ τὴν προῦδ' ἄλλον
 ὁμογενήματα τὸν ὑπερλήφους, ἐπειδὴ ἡ πα-
 ραπλησίως αὐτοῖς ἐβλάστησε τὸ πανάγιον
 πνεῦμα. ἀλλὰ μικρὸν ὑστερον καὶ τὸν ἐξή-
 λασαν, κλισμα λέγειν ὅτι ἀναχόμενον, ὃν
 ὑὸν προσαγορεύει ἡ θία γραφή. ἔδη χά-
 ει ὅτι ἑκείνων ἀποκρίσεις, ἰδίας αἰρέσεως
 προσάτης γεγενῆσθαι. ὁμοίσιον μὲν ἔδ' ἔ-
 τος τὸ παλαιὸν τὸν ὑὸν εἶναι λέγων, ὁμοίον δ' ἔ-
 εἶναι καὶ πάντα τὰ γεγεννηκότες διδάσκων.
 κλισίον ἢ τὸ πνεῦμα προφανῶς ὀνομάζων.
 ταῦτα μὲν ἐν ἑπολλῶ χρόνῳ ὑστερον ἔτι
 γέγονεν ὡς εἰρηκαμῆρ.

Κεφ. 6.

Περὶ τῆς ἐν σαρδικῇ γυμνασίᾳ συνόδου.

Εἰς τὴν σαρδικῇ πενήκοντα μὲν καὶ δια-
 κόςιοι συνήλθον δοχίεροι, ὡς διδάσ-
 κει τὰ παλαιὰ διηγήματα. ἀφίκετο ἢ ὁ
 μέγας ἀθανάσιος, καὶ ἀσκληπᾶς ὁ γα-
 λαῖος, καὶ πρῶτος ἐμνήσθη, ἢ μαρκελ-
 λῶς ἀκίρας τῆς γαλατῶν μητροπόλεως, ὃς
 καὶ ἐπὶ τῆς συνόδου τῆς μεγάλης ἐπίσκοπος
 ὡς. ἀφίκετο ἢ καὶ ἑτάτων καθήγοροι, καὶ οἱ
 τῆς αἰρέσεως προσάθοντες φάλαγγες, ἢ
 πάλαι τῇ αὐτῆς ἀθανάσιον γυμνασίᾳ διμα-
 σαί. ἀλλὰ τῆς συνόδου μεμαθηκότες τὸ
 ἀκλῆρες καὶ τὴν ἐν τοῖς θεοῖς παρὰ γάμασιν
 ὑγείαν, ἔδ' ἐκλήθησαν εἰσῆλθον εἰς τὸ συν-
 ἔδειον. ἀλλ' ἀπέδρασαν σὺν τοῖς ἀδίκους

A sustulerunt. Atque id nos docuit di-
 vinus Athanasius, qui in defensione
 quam scripsit de fuga sua, ista quoque
 inseruit. Nam cum Paulum Constanti-
 nopoleos Episcopum persecuti es-
 sent, repertum apud Cuculum in Cap-
 padocia palam strangulari fecerunt,
 carnificem ad hoc facinus nacti Philip-
 pum Praefectum pratorio. Hic enim
 & sectae ipsorum patronus, & minister
 erat improborum consiliorum. Tales
 tamque cruentas caedes edidit Ariana
 blasphemia. Nam cum ipsorum ad-
 verlus Unigenitum rabie ac furore,
 apte conveniunt facinora adversus fa-
 mulos illius perpetrata.

CAP. VI.

De Macedonio, & de haeresi ab eo constata.

HUNC in modum Ariani cum Pau-
 lum morte affecissent, vel potius
 ad caeleste regnum transmisissent, Ma-
 cedonium in ejus locum substituerunt,
 suae illi sectae atque sententiae esse ar-
 bitrati, eo quod de Spiritu sancto pe-
 inde ac ipsi impie loqueretur. Sed
 non multo post eum quoque ejecerunt,
 cum creaturam dicere abnueret eum
 quem sacra Scriptura Filium appellat.
 Quam ob causam ab illis sejunctus,
 propriae sectae auctor ac patronus exti-
 tit: quippe qui consubstantialem qui-
 dem Patri Filium esse ipse quoque ne-
 garet: similem vero per omnia genito-
 ri suo diceret: Spiritum autem sanctum
 discretis verbis creaturam appellaret.
 Et haec quidem haud multo post ad hunc
 modum quem diximus, contigerunt.

CAP. VII.

De Synodo Serdicensi.

SERDICAM vero ducenti & quin-
 quaginta convenerunt Episcopi,
 sicut antiqua monumenta testantur.
 Eodem accessit magnus Athanasius, &
 Asclepas Gazaeus, cujus supra mentio-
 nem feci; & Marcellus Episcopus An-
 cyaerae quae caput est Galatae, qui ma-
 gnae synodi Nicanae temporibus jam
 tum erat Episcopus. Advenerunt et-
 jam horum accusatores, & Arianae fa-
 ctionis principes, qui in Athanasii cau-
 sa jam pridem iudices fuerant. Verum
 cum synodi constantiam & incorru-
 ptam divinatorum dogmatum sanita-
 tem comperissent, ne vocati quidem
 ad Concilium venerunt: sed una cum

K